

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/18/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812010018
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5812010018.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 13. marca 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Juraja Krupu prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/6/2012 zo 17.12.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby obžalovaného G. L. pre skutok kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Svoje rozhodnutie okresný súd v podstate odôvodnil tak, že vzhľadom na vykonané dôkazy nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že sa stal skutok uvedený v obžalobe.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie prokurátor, ktoré odôvodnil tak, že sa nestotožňuje so záverom prvostupňového súdu. Poukázal najmä na výpoveď poškodeného Y. D., pričom nebolo preukázané, že by poškodený vypovedal nepravdu. Opakovane poškodený potvrdil, že z obžalovaného mal strach. Aj na hlavnom pojednávaní poškodený potvrdil, že obžalovaný na neho kričal, že mu má dať peniaze a bola tam aj vyhrážka. Pravdivosť výpovede poškodeného nepriamo potvrdzujú aj ďalší svedkovia. V tejto súvislosti poukázal na výpovede svedkov G. U., G. K. a E. E.. Poukázal aj na možný motív predmetného trestného činu, t.j. vymáhanie si dlhu obžalovaného voči poškodenému za marihuanu. Aj na základe tejto skutočnosti nemožno podľa prokurátora považovať výpoveď obžalovaného týkajúcu sa vymáhania dlhu za vierohodnejšiu, než je výpoveď poškodeného. Aj keď prvostupňový súd odmietol vykonať dôkaz - výsluch N. D., táto uviedla, čo jej poškodený povedal keď prišiel domov, vykonané dôkazy pred prvostupňovým súdom podľa názoru prokurátora tvoria ucelenú reťaz, ktorá umožňuje rozhodnúť o vine obžalovaného. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne ak sa nestotožní s odvolacími námietkami, aby obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku mal na zreteli aj povinnosť prihliadať na chyby, ktoré síce neboli odvolaním vytýkané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak toto nie je dôvodné.

Odvolačný súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorým zmyslom je zabezpečiť náležité zistenie skutkového stavu a možnosť uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu, pričom vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie a vykonané dôkazy tiež vyhodnotil zákonom zodpovedajúcim spôsobom. Dospel tak ku správnym a úplným skutkovým zisteniam. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval, keď dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

S rozsahom vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom, ako aj s ich hodnotením prvostupňovým súdom sa krajský súd stotožňuje, a preto oslobodzujúci výrok v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. považuje za zákonný. Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je podrobné a zrozumiteľné a krajský súd sa s ním stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje.

Z dôkazov vykonaných pred prvostupňovým súdom vyplýva, že pokiaľ ide o vyhrážky, ktorých sa mal dopustiť obžalovaný voči poškodenému, tieto okrem poškodeného nepotvrdil na hlavnom pojednávaní žiadny ďalší svedok. Navyše, sám poškodený vo svojej poslednej výpovedi na hlavnom pojednávaní podstatne zmenil svoje predchádzajúce tvrdenia, keď vyhlásil, že na svojich predchádzajúcich výpovediach netrvá, pričom potvrdil, že v kritickom čase mal z obžalovaného strach a že počas ich hádky padli aj nejakej vyhrážky. Podľa poškodeného mal vyhrážky počuť aj svedok U., ktorý však tvrdenie poškodeného nepotvrdil. Svedok U. uviedol, že detail rozhovoru medzi obžalovaným a poškodeným si nepamätá, avšak vyhrážky medzi nimi nepadli. Ani jemu obžalovaný vtedy nepovedal, že poškodený mu má dlhovať peniaze, že ho poľáme a posadíme na invalidný vozík. Pokiaľ sa v tomto smere vyjadril v prípravnom konaní, zle formuloval vety a slová. Pokiaľ ide o ďalších svedkov uvedených aj v odvolaní prokurátora, ani jeden z nich nepotvrdil, že by sa obžalovaný vyhrážal poškodenému tak, ako je uvedené v obžalobe. Pokiaľ mal obžalovaný rozhovor s poškodeným ohľadom vrátenia dlhu, nebolo ani podľa názoru krajského súdu jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb bezpečne preukázané, že sa vrátenia peňazí obžalovaný domáhal vyhrážkami uvedenými v obžalobe. Ani samotná skutočnosť, že poškodený mal z obžalovaného strach, nepreukazuje, že tento strach by mal mať výlučne v dôsledku vyhrážok zo strany obžalovaného. Sám poškodený sa vyjadril, že z obžalovaného mal strach dlhodobo, keďže tento ho vtedy sledoval a vyhľadával. Tento strach poškodeného potvrdzujú aj ďalší svedkovia uvedení aj v odvolaní prokurátora. Avšak žiaden z týchto svedkov nepotvrdzuje, že strach poškodeného z obžalovaného vyplýval z vyhrážok obžalovaného voči jeho osobe v kritickom čase.

Za zákonný považuje krajský súd postup prvostupňového súdu, keď odmietol vykonať výsluch svedkyne N. D., nakoľko táto nebola priamym svedkom konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, a vyjadrila by sa len ku skutočnostiam, o ktorých sa dozvedela sprostredkovane od poškodeného. Navyše ako vyplýva už z vyššie uvedeného, poškodený v konaní pred prvostupňovým súdom podstatne zmenil svoje predchádzajúce vyjadrenie ohľadom vyhrážok zo strany obžalovaného voči jeho osobe.

Výrok prvostupňového súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby z dôvodov § 285 písm. a) Tr. por. zodpovedá aj zásade „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Nebolo ani podľa názoru krajského súdu bezpečne a bez akýchkoľvek pochyb jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa vyhrážal poškodenému spôsobom uvedeným v podanej obžalobe.

V súvislosti s oslobodzujúcim výrokom krajský súd poznamenáva, že aj keď bol obžalovaný pôvodne podozrivý, že sa dopustil žalovaného trestného činu, avšak výsledky vykonaného dokazovania pred súdom nevyznievajú jednoznačne a nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, je namieste oslobodiť obžalovaného spod obžaloby z dôvodov § 285 písm. a) Tr. por.

V súvislosti s nepochybným preukázaním viny obžalovaného sa vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného záveru.

Pokiaľ prokurátor v odvolaní poukazuje aj na možný motív konania obžalovaného, samotná táto skutočnosť bez potvrdenia ďalšími dôkazmi, a to v takom rozsahu, aby nevzbudzovala pochybnosť, nepostačuje ešte na bezpečné preukázanie viny obžalovaného.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje oslobodzujúci výrok okresného súdu za zákonný a taktiež zákonu zodpovedá konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.